

ledelseskredsen i både private og offentlige virksomheder. Vi kan på den måde bidrage til en yderligere udvikling af erhvervslivet, og det synes jeg er vores opgave, og det er jeg glad for at kunne være med til at bidrage til.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg er mildest talt målløs!

Venstre er positiv over for at stille ressourcer til rådighed for uddannelsessektoren, når det gælder ledelsesteori og undervisning i organisationsteori osv., vi er positive over for at stille ressourcer til rådighed for videreuddannelse for medarbejdere, og vi er positive over for diverse samarbejdsfora i virksomhederne. Men derfra og så til at slutte, at så skulle det være en selvfølge, at man fra offentlig side involverer sig og kommer med løftede pegefingre og er bedrevindende og docerende med hensyn til, hvordan den enkelte virksomhed skal ledes og ud fra hvilke principper og teorier, er der dog et stykke, må jeg sige til ministeren.

Jeg er målløs over, at Socialdemokratiet kan stemme for vedtagelsen, og jeg er målløs over, at en erhvervsminister på regeringens vegne kan give tilslutning til en sådan vedtagelse.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er enig i den udlægning, SF's ordfører gav for et øjeblik siden: at lige så vel som det er naturligt, at vi herinde beskæftiger os med, hvordan offentlige virksomheder og institutioner ledes, lige så naturligt er det, at vi beskæftiger os med, hvordan private virksomheder med et privatkapitalistisk egenkapitalgrundlag skal ledes. Jeg finder det højst besynderligt, hvis svaret fra ministerens side er ja, således som det var fra forslagsstilleren. Det er en involvering i sager og anliggender, som ikke vedkommer os, og det er et skred i opfattelsen af nogle fundamentale rollefordelinger i vort erhvervsliv og vort samfundsliv og i ledelsen af vore virksomheder.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Det havde jo fremmet kvaliteten af debatten, hvis hr. Kim Andersen virkelig havde været målløs, men lad mig svare meget direkte på det spørgsmål, om jeg synes, det er værd for en regering og for Folketinget at interessere sig for ledelsen af danske virksomheder: Ja, det er overordentlig meget værd, for vi ved jo, at ledelsesredskabet og ledelsesudøvelsen er en meget, meget væsentlig del af mulighederne for at

skabe værdi og merværdi. Det er det, virksomhederne lever af, og det er det, samfundet lever af, så det er selvfølgelig ekstremt vigtigt for os.

Men hr. Kim Andersen prøver så at oversætte det til, at vi skal sidde og lede virksomhederne og beslutte, hvordan man skal lede virksomhederne. Nej, lige så vel som vi gør på uddannelsesområdet, stiller vi rammer til rådighed for, at det faktisk kan lade sig gøre at få adgang til ny viden og adgang til at kvalificere sine redskaber. Vi skaber rammer for, at der bliver adgang til at tiltrække gode ledelsesressourcer og til at udvikle ledere, så de bliver bedre i stand til at lede efter de principper, de står over for at skulle følge, og derfor er jeg forbløffet over, at når det gælder ledelse, vil man fra Venstres side – når man i øvrigt anerkender, at der er en lang række andre rammebetingelser for noget, der også er af betydning for virksomhederne – ikke opstille nogen rammer, der kan styrke virksomhedernes muligheder for at styrke deres ledelse.

Jeg synes, det er trist, men jeg tror, at Venstre kommer til en hurtig erkendelse, og så kan vi sige, at så har dagen i dag været lidt af et pausekomma eller en tankestreg, eller hvad den nu har været. Jeg er måske snarere lidt af et spørgsmålstegn, men jeg tror faktisk, vi vil komme til at se, når nu Venstre har besindet sig lidt, at Venstre vil lade, som om det er Venstre, der har fundet frem til, at det også er interessant at diskutere rammerne for at kunne skabe god ledelse i virksomhederne. Det er nemlig noget, vi skal interessere os for.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jamen vi er uhyre optaget af, at der både i private virksomheder og i den offentlige sektor er gode rammer for at drive virksomhederne optimalt, og at der er ledelser, der virkelig forstår at fremme produktiviteten. Ingen tvivl om det.

Men for så vidt angår de private virksomheder, er det jo et spørgsmål om den enkelte virksomheds historie, kultur og virksomhedsånd, og det er ikke noget, vi kan give regelsæt for herindefra. Det er noget, der udspringer i den enkelte virksomhed og af de ressourcer, den har til rådighed og har mulighed for at tiltrække, og det har igen noget at gøre med: Hvad er hele rekrutteringsgrundlaget? Hvad er det for nogle uddannelser i erhvervsøkonomi og ledelsesteori, vi stiller til rådighed? O.k., dér er vi med. Og hvad er det for nogle rammebetingelser, vi